Ч. 139. Субота 4 липня (21 червня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

До ситуациї. — З палати послів.

Після теперішної ситуациї, парляментарні ферії розпічнуть ся вчаснійше, як здавало ся. Німецкі посли з Чехії згодили ся взяти назад свої наглячі внесеня, з виїмком внесеня, дотикаючого відносин на почтах і в суді. На конференциї, яку бар. Бек мав з тими послами, заявив він, що витягне консеквенциї на случай, коли би наглячих внесень не відкликано. Полишають ся отже до полагодженя перед феріями давнійші наглячі внесеня і войскові предложеня, котрих правительство безусловно домагає ся. Натомість правительство відступає від парляментарного полагодженя перед феріями закона о підвисшеню податку від горівки. — Наглячому ухваленю того закона спротивили ся социялісти, Німці радикали і християньско-суспільні. Длятого то, коли прийде до полагодженя тої справи, то лише в виді річної провізориї, дотикаючої не підвисшеня податку, лише виключно розділу контингенту між коронні краї.

На передвчерашнім і вчерашнім засіданю палати послів вела ся дискусия над наглячими внесенями пп. Брайтера і тов. та Романчука і тов. в справі подій в Черникові, а відтак над внесенем п. Трильовского в справі товариств „Січи".

В дискусиї над першим внесенем по промовах пп. Брайтера і Романчука забрав голос п. міністер оборони краєвої ґен. Ґеорґі і дав таке поясненє о подіях, які в послідних часах лучали ся в Галичині.

Події в Коропци попередила борба між обома кандидатами до сойму. На чолі одного сторонництва стояв селянин Марко Каганець, а при его визначній участи прийшло д. 6 лютого 1908 до бучі против противників. Під проводом Каганця вдерло ся 16 селян силою до льокалю трафіканта Штрайслєра, де знущано ся над членами другого сторонництва, котрі там були на нараді; при тім двох з них зранено. Опісля побито Михайла Кочкодана, що тоді переїздив ринком; в справу вдало ся тоді трох жандармів. Каганець і трох его товаришів обкинули їх наругами. Коли товпа не послухала зазиву і не розійшла ся, жандарми приарештували водирея Данила Гнатюка і відвели его до громадскої канцеляриї; там явили ся тимчасом три ранені. Жандарми мали там приступити до переслуханя і дальшого доходженя справи. Коли приарештовано Гнатюка, Каганець візвав своїх, щоби его боронили, а під его проводом товпа рушила на громадский уряд. Два жандарми заступили їм дорогу і візвали Каганця та другого водирея Івана Марияша, щоби прийшли до канцеляриї до протоколу. Коли візвані остро противили сь ему, жандарми заявили, що їх арештують. В тій хвили Каганець підняв руки і почав кликати на товпу, щоби его ратували і увільнили. На те зібрала ся велика товпа і наперла на жандармів так, що ті лише з трудом могли увільнитись і запобічи тому, щоби їм не відобрано оружия. (П. Вітик: Те саме завсігди повтаряє ся!) Каганець дальше підбурював товпу. В тій хвили наспів з канцеляриї третий жандарм на поміч. Товпа трохи уступила, але на ново ударила на канцелярию. Тогді вахмайстер рішив ся арештувати Каганця і Марияша. Жандарми з наложеними баґнетами станули напротив товпи і знов візвали людий, щоби розійшли ся. Товпа і Каганець обкинули жандармів лайками. Вкінци вхоплено навіть за карабіни жандармів і прийшло до завзятої бійки. Серед множества рук видно було багнет раз в горі, то знов в низу, виривaний богатьма руками. Каганець сам ухопив правою рукою за карабін жандарма Токарского, а лівою за карабін жандарма Родзіньского, а инші з заду тягнули за карабіни, щоби їх вирвати. Напастників ще раз візвано, щоби розійшли ся,

---

42)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнійшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Майже вже нема такої зьвірини, котрої би не пробовано дресовати. Найлекше дають ся дресувати очевидно освоєні, домашні зьвірята а в тих передовсім пес і кінь. Яких штук уміють доказувати сї найбільші приятелі чоловіка із зьвіринного сьвіта, буде чей злишним тут розповідати. По них слідує осел, котрий иноді до спілки з клявнами по цирках показує свою штуку упертости і скидає з себе одного їздця по другім, або гойдає ся на дощі з клявном, як той якийсь пустий хлопець з улиці. Навіть дресовані свинки виступають в ролі циркових артистів. Штука дресованя довела вже до того, що зносять навіть такі зьвірята, котрі в природі суть собі найзавзятійшими ворогами. Так продукував ся свого часу усмиритель Боннет з групою видресованих лисів, гусий, канарків, котів, миший і щурів. Техов так був вивчив котів, що они брали канарків в зуби і переносили їх уважно по линві, на котрій бігали миши, при чім уважали добре на то, щоби не наступити на яку мишку або не струтити єї з линви. Наконець з канарками в зубах скакали коти через горіючі обручі.

З великих зьвірят можна по всіляких цирках видіти найчастійше видресовані медведі, льви, тигри, яґуари, білі медведі і т. и. Дресований медвідь то найбільше звістний зьвір-артирст в Европі, давнійшими часами далеко більше як нині. Вуйко бурмило умів добре ходити на задних лабах, носити дручок як карабін на плечах, танцювати, та й несогірше потягати пиво з фляшки; однак він належить нині до рідких вже артистів; его місце заняв его свояк з далекої півночи білий медвідь, котрого до недавна уважано за найменше інтеліґентного з роду медведів. Каролеви Гаґенбекови в Гамбурзі удало ся однак видресовати сім білих медведів, котрі стали ся справдешними артистами і мабуть ще нині дають представленя в Америці. З тих два особливо звертають на себе увагу, бо один з них єсть пияк а других належить до товариства тверезости. Оба засідають з своїм паном при столі в клітці і зачинають забавляти ся мов би в якійсь реставрациї при пиві. Щоби могли вигідно сидіти, то дають їм задля їх коротких задних ніг крісла з дуже низькими ногами а високим опиралом. Всї три сидять при столі і ніби щось розмавляють. Пан наливає пиво і подає одному з медведів а той відвертає ся з відразою від него, бо він не пє, він належить до товариства тверезости; зато другий з великою радостию бере таки цілу фляшку між обі передні лаби, стає на задних і випиває все пиво відразу як справедливий пияк.

Послухаймож, що розповідає Вільгельм Гаґенбек, син Кароля, про дресоване білих медведів і як він при тім обходить ся з ними. Треба — каже він — насамперед зазначити, що білий медвідь зі всіх диких зьвірят ставить найбільший опір „цивілізациї". Ніякого зьвіра, хоч би як лютого, не трудно так видресувати як білого медведя. Єго підступний, недовірчивий і незгідливий характер, котрий виявляє ся при кождій нагоді не лиш супротив усмирителя, але супротив других медведів, наказує бути незвичайно осторожним і лиш в дуже рідких случаях удає ся завести яку таку згоду межи чоловіком а сим зьвіром. Межи тими сімдесять медведями, які я показую в цирку, єсть н. пр. лиш двох таких, котрі показують мені свою прихильність; они проявляють якусь охоту до забави, котру показують в той спосіб, що борють ся охотно зі мною.

Дальша трудність в обході з білим медведем єсть та, що той медвідь не має так сказати би ніякої фізиономії. Він не має таких очий і такого погляду, в котрім видко би було якийсь вираз. По кождім високорозвиненім зьвіряти можна пізнати его настрій — великі коти, як льви і тигри прищулюють уши і присідають до скоку, коли задумують щось злого та й слон дає пізнати по собі, коли він чогось розлютив ся; по псі може кождий чоловік пізнати, чи і коли він хоче укусити. Лиш білий медвідь виглядає завсігди однаково „добродушно", але кусає і бє зовсім несподівано. Всіх наших усмирителів медведі вже покалічили, лиш мене і мого батька доси ще не рушили. Медведі мають страшенну силу в лабах а о тім міг би я сам щось розповісти. Якось недавно

та загрожено, що ужие ся оружия. Відіпхнувши Каганця, вахмайстер Яблчиньский, надармо візвавши в імени права, щоби пущено карабіни, рішив ся ужити оружия і пхнув Каганця у груди. Рівночасно жандарм Токарский, котрий находив ся в небезпеці, а не бачив, що вже зроблено ужиток з оружия, пхнув его також баґнетом у груди. Каганець упав і більше взагалі вже не був ранений. Аж коли жандарми стануди готові до стріляня, товпа розбігла ся. Обдукция виказала, що рана в праву грудь була смертельна, а рана в ліву грудь була легка. Крім того в стороні черева було незначне скалїчене, імовірно завдане підчас бійки. Також здерте шкіри на руці повстало від того, що Каганець хапав за карабін.

Дальше розказуе п. Міністер Ґеорґі пригоду черниxівску:

Дня 25 мая 1908 около 4 год. по полуднии лїсничий Кіршнер патролював з жандармом Жуком по одній стороні ріки Серету коло Чернихова, а по другій стороні жандарм Олексин, що був тоді в місцевій службі; пильнували они, щоби запобічи недозволеній риболовлї. Кілька осіб з тої причини віддалено і записано їх назвиска. На те надійшло кілька селянок, між ними Текля Притулякова. Накинулась она на лїсничого; а що не хотіла надійшовшому жандармови Вуйціцкому подати свого назвиска, мала бути відведена до громадского уряду. (П. Вітик: І бито еї кольбою!) Она опирала ся силою, а инша жінка, Гануська Власенкова, відгрожувала ся командантови постерунку з заду патиком. Перед громадским урядом, куди тимчасом пішов вахмайстер і лїсничий, зібрало ся богато людий; узброені палицями, лопатами і кіями, домагали ся видачі лїсничого Кіршнера. Прийшло до дуже бучних сцен, звернених против начальника громади, на котрого товпа складала одвічальність за виарендоване права риболовлї. Тимчасом явили ся також названі вже два жандарми в службовім строю. Жандарми лишили лїсничого в хатї і виступили перед товпу перед хатою та старали ся майже три години успокоїти товпу, чим раз більшаючу, так що зібрало ся кількасот людий; але надаремно. Товпа обкинула жандармів каменями завбільшки пястука та повибивала всї шибк в громадскім уряді. (П. Вітик: Се неправда! То дїти понаносили каміня до хати). Коли також почато стріляти, а одного жандарма поцілено каменем в груди, а другому камінь скинув з голови шелом, найшли ся жандарми у великій небезпеці. Комендант станиці, вахмайстер Вуйціцкий, упімнувши товпу кілька разів і загрозивши стрілянем, видав, як приписуе реґулямін, команду до сальви. (П. Вітик: „Пся кров!“ так кликали жандарми. — Президент взиває п. Вітика, щоби успокоїв ся). По сальві товпа стала ще грізнійше напирати на жандармів з мотиками і палицями, так що командант дав приказ на другу, а в тім крайнім небезпеченьстві на трету сальву.

Тут п. Вітик так пристрастно почав перебивати бесїдникови, що президент палати мусів аж два рази візвати его до порядку.

П. міністер говорив відтак дальше: Аж потім товпа поволи уступала, але на ново стала напирати на жандармів. Аж коли кілька разів жандарми загрозили, що знов будуть стріляти, люди почали розходитись, імовірно аж тепер побачивши, що стало ся наслїдком сальв. Вистріли влучили загалом 17 осіб; 5 осіб убито, 6 ранено легко, а 6 тяжко. Правда, що декого вцїлено в горішну часть тїла, хоч жандарми стріляли в ноги; але з уваги, що було темно і що жандарми стояли висше, вистріли влучали в горішні части тїла. Невірні суть поголоски в дневниках, що жандарми того самого дня були у ґр. Коритовского і уложили ту кроваву подію. Простую хибну вість дневників, що нїбито один жандарм мав сказати до свого візника, що нині буде в Черниxові стрілянина.

Пригоду фельштиньску п. міністер Ґеорґі так розказуе: Дня 30. мая с. р. жандарм Михайло Лепський вислїдив Станислава Бартника, знаного з своеї палкости, котрий попередної ночи допустив ся небезпечного для житя нападу і грабежи на особі Шайни. Бартник не хотів дати себе арештувати і боронив ся силою, так, що жандарм був приневолений наложити ему кайдани.

В часї сего закладаня прийшло до бійки з жандармом. Сей, хотячи положити сему конець і доконати арештованя, пхнув его баґнетом в рамя. Бартник однак в тій хвили обернув ся і дістав удар баґнетом в груди, вирвав ся та зачав утїкати. За ним побіг жандарм. Бартник впав нараз на землю, а жандарм став шукати за раною, щоби еї перевязати, висилаючи матір Бартника по воду. Коли она другий раз принесла воду, застала сина вже мертвого. Мати зачала проклинати жандарма і кинула ся на него з коновкою. Щоби уникнути дальших ексцесів, жандарм вирвав їй коновку з рук і кинув еї через пліт, в сусідний огород.

Опис сего факту полягае на тимчасових адміністрацийних доходженях кр. команди жандармериї, а черниxівскі події також на доходженю намістництва через специяльного делеґата. Що до сего, чи законно ужито оружя, то заряджено в тім взгляді доходженя через суд оборони краевої, які ще не покінчені. Зрештою треба ще пождати і на результат доходжень суду карного, особливо в справі черниxівскій.

П. Міністер увіряе, що жандармерия мае поручене як найобережнїйше уживати оружя. Що до відшкодованя для родин убитих і ранених, то може бути о тім мова аж по укінченю доходженя против жандармів. Мимо того, що нераз заходить конечність ужитя оружя, і мимо того, що я з приводу кождого такого случаю щиро жалїю — однак мушу просити Палату, аби з огляду на слїдство судове відкинула наглість внесеня.

По промові відтак п. Олесницкого і ґенеральних бесїдників Лазарского „против“ і Вітика „за“, приступлено до голосованя. За наглячостию було 123 голосів, против 103. Отже наглячість відкинено з причини, що не було $^2/_3$ більшости.

Розпочала ся відтак дискусия над внесенем п. Трильовского в справі „Січий“. В дискусиї забирав голос сам внескодавець, п. міністер внутрішних справ др. Бінерт, пос. Бувек, Поспішіль і Цеглиньский. Вибрано ґенеральними бесїдниками ґр. Дідушицкого „про-

---

тому в Дрезднї вдарив мене медвідь лабою в карк з такою силою, що я полетів на кілька метрів далеко від него а мій помічник мусів зараз прискочити, щоби розлюченого зьвіра успокоїти.

Отсего поки що вистане до загальної характеристики тих панів в білих футрах а тепер послухайте дещо про дресуру.

Ми стараемо ся набути о скілько можна як наймолодших медведів. Они всї походять з північної Норвеґії, куди їх привозять норвежскі кораблї, що їздять на ловлю далеко на північ на ледові підбігунові поля. Наші аґенти в Тремзе і Гамерфесті платять за однорічних медведів для нас більше менше по 1500 кор.; всї тоті медведі, яких ми тут показуемо, представляють зі всім, що они нас коштують, капітал що найменше яких 300.000 корон. З того виходить, що тими зьвірятами треба дуже осторожно обходити ся, бо утрата хоч би лиш одного представляе вже дуже значну шкоду.

Медведі одержують свое виховане так сказати би по капральски в компаніях. Насамперед держимо їх по десять до дванайцять разом. Передовсім розходить ся о то, щоби їх призвичаїти до спокою, бо они безнастанно виють так сумно, що просто годі видержати. Они зразу, видко, не можуть того видержати, що вітрять чоловіка близько себе і в самих перших початках кидають ся просто як скажені на него; длятого в перших чотирнайцяти днях дресури можна займати ся ними лиш з поза крат. Та й їсти подае ся їм лиш крізь крати. Медведі то великі смакуни і длятого в перших днях дістають лиш рибу, свою улюблену поживу. Щоби їм риба ще лїпше смакувала і ще більше виходила на здоровле, то подае ся їм разом з траном, — приправа, яку очевидно лиш медвежий жолудок може видержати. Пізнїйше дістають кіньске мясо; від мясної поживи переходить ся відтак поволи до ростинної, до веґетаризму, значить ся, медведі дістають хлїб з траном. Але той хлїб з траном мусить бути зразу дуже товстий, щоби зьвірята не засмакували зараз хлїб, бо они его не люблять. Замість трану даемо їм від часу до часу сируп до хлїба, котрий они дуже радо їдять.

Коли так медведі через яких чотирнайцять днів навикли до свого нового способу житя, то приходимо до них перший раз в гості до клїтки. Розуміе ся, що входить нас три або чотири мужа разом а всї узброені в міцні деревляні вили. Медведі зачинають зараз страшенно сопіти і воркати, а тоді треба добре уважати; один чоловік мусить другого крити. Коли би якийсь медвідь хотів кинути ся на котрогось з увійшовших людий, то его відтручуе ся зараз енерґічно і о скілько можна дуже остро вилами під стїну а коли потреба, то й припирае ся его вилами до стїни. Коли тим способом покаже ся їм, що й для медведя користнїйше помирити ся з своїм паном і учителем, то їх випускае ся з їх звичайної клїтки до клїтки в манежи, котра есть далеко більша і дае зьвірятам більше спромоги порушати ся в ній.

Можу лиш сказати, що зьвірята в першій хвили стають, мовби подуріли, коли увійдуть до великої клїтки, де можуть вигідно порушати ся. Становище усмирителїв есть тоді дуже трудне. Тоді головну ролю грають вили, дручки і бичі із шкіри водокомоня або гіппопотама. Але зьвірята тоті зачинають тоді й одні на других кидати ся та заїдають ся так, що по перших днях тої дресури многі з них куляють, ходять лиш на трох ногах. Наконець зачинають займати призначені для них місця.

Але тим поконана лиш одна часть роботи, бо кусанина прибирае характер формальної різнї, коли до тих десяти медведів, що вже привикли до себе, впустять до манежової клїтки десять нових. При такій нагоді виступае на верх вся заїлість медвежого характеру, показуе ся тота якась дивна недовірчивість зьвірят одних до других. Один медвідь потребуе лиш мимовільно порушити ся а зараз всї другі кинуть ся на него а відтак ціле стадо зачинае взаїмно загризати ся. Тепер мусить батіг робити свою безпощадну службу, бо инакше сильнїйші зьвірята загризли би слабших. Ще недавно тому — розповідае Гаґенбек — приключило ся менї в цирку Буша в Берлинї таке, що один більший медвідь вхопив меншого, котрий зсунувшись з гори по спусканці, роздразнив его, і держачи кріпко в лабах, занурив під воду, щоби его в той спосіб утопити. Публика не виділа того, як менї удало ся ще в послїдній хвили виратувати малого з кіхтів великого. Але от що: я мусів в своїм новісенькім уніформі скакати у воду.

(Дальше буде).

тив“ і п. Пігуляка „за“. Дискусия скінчить ся на нинішнім засіданю.

Новинки.

Львів, дня 3-го липня 1908.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував старшого ґеометра евіденцийного I кл. Ант. Корляковского, інспектором евіденцийним в VIII кляcі ранґи для округа краєвої дирекциї скарбу у Львові, дальше ґеометрів евіденцийних I кл. Йос. Ольшевского, Стан. Михалика, Волод. Мацілиньского, Йос. Стоевского, Ант. Смулку, Ем. Ґульвиньского, Іпол. Сіґніо, Фил. Давма, Кав. Садового, Мих. Седмограя і Ів. Пельчарского старшими ґеометрами евіденцийними II кл. — П. Міністер судівництва іменував в Міністерстві судівництва ад'юнкта дирекциї помічних урядів, Корн. Боняковского, директором помічних урядів.

— **Нова складниця почтова** буде заведена з днем 16 с. м. в Чукві коло Самбора. Складниця та буде получена з почтовим урядом в Самборі при помочи пішого посланця, котрий буде 6 разів в тиждни переносити посилки почтові.

— **Численє на ґульдени і крайцари** скінчило ся остаточно з днем 1 липня 1908 т. є. 16 літ по заведеню коронової валюти. Именно, як ми вже свого часу доносили, видало Міністерство розпорядженє, аби подаванє всяких цін в оборотї торговельнім, в друкованих оповіщеннях на виставах склепових, в анонсах і т. ин. було зазначуванє виключно лише в короновій валюті. Хто би того не придержував ся, буде караний грошевою карою від 2 К до 200, або арештом від 6 годин до 14 днів. Аж в такий спосіб треба було завести обовязково коронову валюту і від тепер всюда замість ґульденів і крейцарів має ся числити на корони і сотики.

— **З краєвої комісиї для рентових осель.** В соймовім будинку відбуло ся — як ми вже коротко доносили — в суботу, дня 27 червня під проводом Є. Е. п. Маршалка краєвого ґр. Баденього, засіданє краєвої комісиї для рентових осель, на котрім признано рентові позички в отсих повітах: Збараж 1 позичку в квоті 33.000 К; Сокаль 1 позичку в квоті 5.000 К; Камінка струм. 1 в квоті 14.000 К; Жовква 2 позички в сумі 5.000 К; Бібрка 1 в квоті 5.000; Сянік 1 в квоті 11.000 К; Стрий 1 в квоті 2.000 К; Перемишль 1 в квоті 7.000 К; Самбір 1 в квоті 3200 кор; Ряшів 1 в квоті 4.000 К; Ропчиці 4 позички в сумі 38.500 К; Пільзно 1 в квоті 35.000 К; Мелец дві позички в сумі 9.200 К; Ліманова 1 в квоті 4.500 К; Бжеско 2 позички в сумі 32.000 кор.; Бохня 4 позички в сумі 35.450 К. Взагалі признала краєва комісия для рентових осель на послїднім засіданю 25 рентових позичок в сумі 243.850 К. Від часу, як вийшов в житє закон о рентових оселях в житє, признала доси комісия взагалї 286 позичок в сумі 2,755.000 К.

— **Нещастна пригода.** До шпиталю в Перемишли привезено дня 30 червня о 10 годині в ночи з Коростна тамошнього робітника Гриця Тимчака з поломаними ногами. Робітник той, питаний о причину калїцтва, не хотів дати нїяких пояснень. Лікарі припускають ударенє тяжким предметом, н. пр. клецом, що єсть дуже імовірне, бо Тимчак занятий був при роботі в тартаку Сеґаля в Коростнї. Житю робітника не грозить небезпечність.

— **Дрібні вісти.** Жандарм Франц Машек, тит. комендант станиці, одержав срібний хрест заслуги за виратованє з нараженем власного житя двоїх дітий з горіючого дому. — Вистава псів всїляких пород відбуде ся вскорі у Львові на площи повиставовій. — П. Ст. Худзицкий згубив у Львові на ґубернаторских валах полярес з квотою 50 К. — Пані Мария Тичиньска згубила в улици Галицкій два банкноти по 20 К.

— **Розправа против Снеґуцкого-Васиньского** і его шайки наближає ся до кінця. Вчера промавляв прокуратор а нині будуть промавляти оборонці обжалованых. Судиям присяжним поставив трибунал аж 87 питань, з котрих найбільше число відносить ся до ватажка шайки Снеґуцкого-Васиньского.

— **Конкурс інститута сьв. Ольги.** Видїл Руского Тов-а педагоґічного у Львові розписує конкурс на принятє учениць до інституту ім сьв. Ольги. Інститут на слїдуючий рік буде поміщений в прегарній вілї при ул. Міцкевича (коло пл. сьв. Юра), дві мінути ходу від школи виділової ім. Шевченка і женьскої семинариї учительскої. Видїл постарав ся о три настоятельки, з котрих одна буде займати ся домашною господаркою, друга мати догляд при науках, а третя нагляд над домашним поведенем інститутoк. Місячна оплата виносить 40 К. Крім сего оплачує ся одноразово з гори 10 кор. за зужитє меблів, 10 К за евентуальне уживанє фортепяну, а 2 К місячно за пранє. Родичі, вглядно опікуни інститутoк мусять бути членами Тов-а. Вписове виносить 1 К, а річна вкладка 2 К. По принятю вишле ся родичам друкований реґулямін інститута, до котрого будуть мусїли інститутки застосовати ся. Подане належить вносити до Руского Тов-а педагоґічного у Львові ул. Сикстуска 47, найдальше до 1 серпня.

— **Дальший репертуар руско-народного театру в Вижници.**

В суботу 4 липня „Уріель Акоста“, траґедия в 5 діях Ґуцкова, переклад Лопатиньского.

В недїлю 5 с. м. „Нещасне кохання“, перед тим образ зі сьпівами і танцями в 5 діях Манька.

Ві вторoк 7 с. м. „Невольник“, істор. картини зі сьпівами в 5 діях Кропивницкого.

Телеграми.

Відень 3 липня. Комісия правнича відбула засіданє, на котрім п. Ліберман реферував внесенє в справі підвисшення вільного від екзекуциї мінімум платні урядників державних так, аби мінімум з 1600 корон піднесено на 2400 корон, а при емеритурах з 1200 корон на 1500 корон; щож до осіб стоячих в тревалій службі приватній, лише одна трета часть платнї має підлягати екзекуциї. Заступник правительства, міністерияльний радник Шавер заявив, що внесеня референта ідуть трохи за далеко, бо обнижило би то кредитову спосібність урядників, а також торговля і промисл могли би потерпіти шкоди. По довшій дискусиї внесеня референта принято.

Виборґ 3 липня. Нові вибори до сойму фінляндского відбувають ся спокійно. Фабрики замкнені. Робітники устроїли похід. Спокою нїгде не заколочено.

Льондон 3 липня. З Одеси доносять, що богато офіцирів маринарки і 300 моряків вислано з Севастополя на море Каспійске до тамошної фльоти. Зарядженє то єсть приготовленем на случай інтервенциї в Персиї.

Юзівка (над Доном) 3 липня. Вчера вечером лучин ся в закопі вуглевім „Христина“ вибух ґазів. 200 гірників утратило житє, 73 добуто ще живих, а 10 з них вскорі померли.

Петербург 3 липня. Дума на вчерашнім засіданю, котре тревало до півночи, ухвалила буджет доходів в квоті $2^1/_2$ мілярда рублів, по промові міністра скарбу Коковцева, котрий виказав, що коли держава по перебутю війни і внутрішної революциї замикає буджет надвижкою 83 міліонів рублів, то єсть то доказом, що фінансова система єсть добра. Відповідаючи на деякі закиди ріжних бесїдників, висказав Коковцев погляд, що крім свободи і прав, потребує держава ладу і спокою.

Петербург 3 липня. Перский князь Зільєс-Салтан просив шаха о дозвіл виїхати разом з родиною з Персиї і о забезпеченє єму житя і майна. Правительства анґлійске і росийске приказали своїм заступникам, аби ту просьбу підперли.

Петербург 3 липня. Вчера перед полуднем цар з царицею і дїтьми удали ся пароходом з Петергофа до Кронштадту, де вcїли на яхт „Стандард“ і пополудни відплили до фінського заливу.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_6$ до $^{30}/_9$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **12·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^1/_7$ до $^{25}/_7$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).